

НАТАЛИЈА БЛАГОЈЕВИЋ, рођена 2000. у Горњем Милановцу. Основне и мастер студије опште књижевности са теоријом књижевности завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је 2025. године одбранила мастер рад на тему „Деконструкција љубави у поезији Владимира Мајаковског”. Тренутно је студенткиња докторских академских студија опште књижевности, радове објављује у периодици.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент докторских студија српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Уибеник свакодневице*, 2021; *Пенелопа и оспјали*, 2026.

РИСТО ВАСИЛЕВСКИ, рођен 1943. у селу Наколец на Преспанском језеру у Северној Македонији. Пише (на српском и македонском) поезију, прозу, есеје и књижевну критику, преводи с македонског, турског, португалског, албанског, румунског, руског, бугарског и словеначког. Књиге песама: на српском – *Шајушања*, 1968; *Временија*, 1970; *Давање облика*, 1981; *Листање времена*, 1984; *Болна кућа*, 1984; *Ошпићи у Пресју*, 1986; *Играње ѓлавом*, 1997; *Летиојис хиљадувеветијойоследње*, 2000; *Тканица зла*, 2001; *Храм, ипак храм*, 2003; *Фреска од речи*, 2005; *Искојине*, 2006; *Сушји (словосјев)*, 2007; *Време, ѓласови* (избор), 2009; *Оде, о да*, 2013; *Срце круја*, 2018; на македонском – *Толкување на ѓајоји*, 1973; *Големи и друји работи*, 1974; *Жијиетио на Коле Ф.*, 1984; *Моринки*, 1986; *Плодореѓ*, 1991; *Пофалби на адоји*, 1993; *Оллегала*, 1998; *Ијри и ѓофалби* (избор), 2000; *Храм, сејак храм*, 2002; *Фреска од зборови*, 2005; *Чувар на ѓолејио*, 2008; *Глејика, ѓочейок*, 2012; *Оди во крујоји*, 2017. Роман за децу у стиховима: на српском *Новчаникова чудбина*, 1998; на македонском *Чудбинаја на едно кесе*, 1991. Стручна монографија: *Оѓ ћерјиѓа до фасаѓе*, 1975. Приредио више књига и антологија.

СЛОБОДАН ВЛАДУШИЋ, рођен 1973. у Суботици. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику. Од 2013. до 2016. године је био главни и одговорни уредник *Летиојиса Майице српске*. Редовни је професор на

Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Објављене књиге: *Дејустација сирасији*, 1998; *На њромаји*, 2007; *Порџиреј херменеуџичара у џтранзицији*, 2007; *Ко је убио мрџву драџу? – исџорија моџива мрџве драџе у срџском џесниџџиву*, 2009; *Forward – кримикомедија*, роман, 2009; *Црњански, Меџалоџолис*, 2011; *Ми, избрисани – видео-иџра*, роман, 2013; *Коџарка џо је Парџизан – мџџи о Коџаркаџком клубу Парџизан*, 2016; *Књџжевносџи и коменџари – уџуџсџиво за оружану џобуну*, 2017; *Велики јуриџи*, роман, 2018; *Орфеј и заџуџач*, есеји, 2018; *Омама. Берлинска џајна Милоџа Црњанскоџ*, роман, 2021; *Милоџ Црњански – џријаџељ у џроџло-сџи*, 2021; *Завеџи и Меџалоџолис*, 2023.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књџжевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала темом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

СЛАВЕ ЂОРЂО ДИМОСКИ, рођен 1959. у Велестову код Охрида, Северна Македонија. Песник, писац за децу, есејиста, антологичар и преводилац, завршио је Филолошки факултет Универзитета „Св. Ћирило и Методије” у Скопљу. Оснивач је и дугогодишњи руководиоц манифестација Песничка ноћ у Велестову, а у два мандата био је председник Управног одбора Струшких вечери поезије. Члан је Друштва писаца Македоније, македонског ПЕН центра и Академије „Анте Поповски”. Књиге песама: *Гравире*, 1979; *Пројекаџи*, на македонском и српском језику, 1982; *Хладни џорив*, 1985; *Последњи рукоџиси*, 1988; *Сџоредни џуџи*, 1991; *Сџвари и арџуменџи*, 1994; *Облици сџирасџи*, 1998; *Тамно месџо*, 2000; *Мерач речи*, 2008; *Ткања* (сабрана поезија), 2014; *Хаџку на разџледнице*, 2015; *Језџики џириџџиџхон*, 2015; *Рисови извешџаји*, са цртежима Сергеја Андреевског, 2016; *Кумова слама*, 2018; *Језџик и хлеб*, 2019; *Кукавичје џро-жџе*, 2024; *Данас*, поема, 2024. Приредио две антологије: *Тело и сџџруна*, македонске џубавне и еротске песме, 2002; *Дионис и Свеџи Трифун*, македонска поезија о вину, 2025. Ове године су му објављена прва два тома (од четири) Изабраних дела. Добитник је више књџжевних награда у Македонији и неколико у иностранству. Живи и ствара у родном Велестову. (Р. В.)

ИВАНА ИВАНИЋ, рођена 1987. у Врању. Дипломирала (2010), мастерирала (2011) и докторирала (теза „Фонетска и морфолошка анализа

грешака у учењу румунског језика као страног језика”, 2017) на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за румунистику, где ради као ванредни професор. Објавила је многобројне радове на румунском, српском и енглеском језику како у домаћим, тако и у међународним публикацијама. Добитница је више награда и признања за академска постигнућа. Објављене књиге: *Савремене технологије у учењу румунског језика као страног*, 2020; *Румунско-српски речник глагола*, 2020; *Румунско-српски речник придева* (група аутора), 1–2, 2022; *Приручник за страног савременог – глаголи у преводу* (група аутора), 1–3, 2022; *Нове технологије у настави* (коауторка), 2023; *Увод у румунску културологију* (коауторка), 2024; *Српско-румунски речник глагола* (група аутора), 2024.

МАРИЈА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ МИХАЈЛОВИЋ, рођена 1978. у Косовској Митровици. Пише студије, есеје, огледе, поезију и књижевну критику. Докторирала је на прози Петра Сарића. Бави се проучавањем поезије и прозе књижевника с подручја Косова и Метохије, као и књижевном историјом и теоријом у контексту српских и руских писаца. Објављене студије: *Слика и идеја – њоеџика и криџика*, 2011; *Миљковић између њоеџије и миџа*, 2012; *Знамења и значења – огледи о српској књижевности Косова и Метохије*, 2018; *Миљ(о)њоеџика романа Пејтра Сарића*, 2021. Књига песама: *Храм њиџине*, 2023.

ТАЊА КАЛАЈЦИЋ, рођена 1996. у Брчком, БиХ. Основне и мастер студије завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност и језик, где је тренутно студент докторских академских студија. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

ЗОЈА КАРАНОВИЋ, рођена 1949. у Темерину. Бави се народном књижевношћу. Била је редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, сада је у пензији. Објављене књиге: *Песме Лукијана Муџицког у рукописним њесмарицама XIX века*, 1984; *Свети Сава у народном ѡредању*, 1985; *Смужњое време Младена Маркова и усмена ѡрадиџија*, 1986; *Народне ѡесме у Даници*, 1990; *Народне ѡриџе у Даници*, 1992; *Народне ѡесме у Маџиџици*, 1999; *Смеховно и ероџско у српској народној кулџури и ѡеџиџи* (коаутор Ј. Јокић), 2009; *Небеска њевесџа*, 2010; *Вуков речник и српска кулџура – књџа о заборављеним свеџовима*, 2019; *Тимочка народна ѡрадиџија – колекџивно ѡмџење и индџидуално сеџање*, 2023. Приредила више књџа, зборника и антологиџа.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала, мастерирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Од

децембра 2025. члан је уредништва *Лейбойиса Мајнице српске*. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Књиге есеја и огледа: *Лей Минервине сове – ојледи о јозоришној уметности*, 2017; *Позоришне приче – од средњеј века до дубровачке драме*, 2023. Књига песама: *Ко је расјлакао Хелену?*, 2024, *Поејика драме и аџман*, 2026. Приредила више књига.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Докторала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радилa је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Од јула 2026. је главна и одговорна уредница *Лейбойиса Мајнице српске*. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Лейшмација за сиџализам: џулсирање сиџализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности: ренесансности и барокности српске књижевности*, 2018; *Ка осмеху Евроје: Савремено српско, џољско и чејско јесништво у комјарашивном кључу*, 2023; *Мејшаморфозе Милорада Павића*, 2025. Књиге песама: *Без длаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

БРАТИСЛАВ Р. МИЛАНОВИЋ, рођен 1950. у Алексинцу. Пише прозу, поезију и књижевну критику, преводи. Роман: *Појок*, 2001. Књига прича: *Тајне свејлих и сеновијлих свејова*, 2015. Књиге песама: *Јелен у јрозору*, 1975; *Клајно*, 1980; *Неман*, 1987; *Балкански јевач*, 1995; *Врајша у џољу* 1999; *Cîntărețul balcanic / Балкански јевач* (двојезично), 2001; *Силазак*, 2004; *Мале ламје у џамнини*, 2006; *Нејојребан лејојис / The Unnecessary Chronicle* (двојезично), 2007; *Писма из јрасјаре будућности*, 2009; *Doors in a Meadow*, 2010; *Lettere da un futuro remoto*, 2012; *Цврчак у децембру* (изабране и нове), 2013; *Мали ламби во џемнинајша / Мале ламје у џамнини* (двојезично, избор и нове), 2015; *Одрон свејлоси*, 2017; *Lettere da un futuro remoto / Писма из јрасјаре будућности* (двојезично), 2017; *Песме I*, 2019; *Плава медуза*, 2022. Приредио више књига.

ЧЕСЛАВ МИЛОШ (CZESŁAW MIŁOSZ, Шетејње, Литванија, 1911 – Краков, Пољска, 2004). Пољски песник, прозаиста, есејиста и преводилац. Као студент (студирао права у Вилну) припадао авангардној песничкој групи „Жагари”. Прве песме објављује 1930, а прву књигу, *Поема о укученом*, 1933. године. До почетка Другог светског рата боравио у Француској и Пољској, а рат провео у окупираној Варшави. Након рата био у дипломатској служби Пољске у Вашингтону, Њујорку и Паризу, а од 1951. године живи у емиграцији. Након тридесет година (1981) први пут

посећује Пољску, а почетком деведесетих година се преселио у Краков, где проводи последње године живота. У својим делима је најпре обрађивао друштвену проблематику, касније све више егзистенцијалну и филозофску, а бавио се и улогом Словена и Европљана у америчкој култури и цивилизацији. Главна дела: књиге песама: *Три зиме, Сјасење, Дневна свештост, Краљ Појџел и друге њесме, Зачарани Гућо, Где сунце излази и где залази, Химна о њерли, Поезија, Хронике, На обали реке, То, Други њросћор*; поеме: *Песнички њракѡаѡи, Морални ѡракѡаѡи, Орфеј и Еуридика*; романи: *Освајање власѡи, Долина Исе*; аутобиографска проза: *Земља Улро, Друга Евроѡа*; есеји: *Сновићења над заливом Сан Франциско, Заробљени ум, Човек међу ѡкорѡионима, Конѡиненѡи, У ѡѡѡрази за ѡѡаѡбином, Сведочансѡво ѡѡѡзије* и др. Године 1980. добија Нобелову награду за књижевност.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду (2024). Објављена збирка песама: *Са друге сѡране ѡѡѡра*, 2020.

СРЂАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао, мастерирао и докторирао (дисертација „Лик странца у српском роману 19. века”, 2015) на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је запослен као доцент. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свешћомрачја*, 2011. Студије и есеји: *Чејрсѡи и камаѡне – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јаѡин осмејак – смех у ѡѡѡвешћкама Јакова Иђаѡѡѡића*, 2015; *Лик сѡранца у српском роману 19. века*, 2018; *Улица Милуѡина Миланковића*, 2019; *Мој родни крај свешћа*, 2025. Приредио више књига.

ВИРЂИНИЈА ПОПОВИЋ, рођена 1975. у Селеушу код Алибунара. Основне, магистарске и докторске студије румунског језика и књижевности завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2022. године изабрана за редовног професора на одсеку Румунистика. Предаје румунску књижевност и рецепцију регионалне културе и уметности у европском контексту. Ангажована је на Учитељском факултету у Београду, где предаје румунски језик, румунску културу у европском контексту и правопис румунског језика. Добитница је више награда. Ауторка је девет књига из румунске књижевности и културе, једне антологије народне румунске књижевности и координатор је више научних пројеката. Уредница је више часописа и научних зборника. Члан је Друштва књижевника Војводине, Удружења новинара Србије,

Удружења за историју медија Румуније, Удружења за историју Балкана, Друштва за румунски језик Војводине, Румунског друштва за етнографију и фолклор Војводине, члан Групе за мултидисциплинарна истраживања и историју науке при Румунској академији наука у Араду. Научне и стручне радове објављује у домаћој и иностраној периодици.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио-драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. Објавила је преко сто књига превода свих књижевних жанрова (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије прага*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактиомонијаже – (фактирејши, живојојиси, јубилеји, сећања, разговори, писма, мисли о ---)*, 2020; *Поетика разговора – (1980–2023)*, 2023. Објавила је и више антологија.

СОФИЈА РАКОЧЕВИЋ, рођена 2001. у Краљеву. Студент је мастер студија на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише књижевне приказе и студије.

ДЕЈАН РИСТИЋ, рођен 1975. у Крушевцу. Завршио је Призренску богословију и редовне и постдипломске студије на Одсеку за систематско богословље Аристотеловог универзитета у Солуну. Више превода с грчког објавио је у едицији Манастира Хиландара „Хиландарски путокази”, у едицији Задужбине манастира Хиландара. Од 2011. до 2022. године био је професор у Призренској богословији, као и уредник и приређивач богословских књига, монографија, зборника научних радова и музичких компакт-дискова у Епархији рашко-призренској и Богословији. Живи и ради у Београду као уредник, преводилац и редактор светотачких и богословских издања Светог манастира Хиландара.

САЊА САВИЋ МИЛОСАВЉЕВИЋ, рођена 1988. у Сарајеву, БиХ. Основне, мастер и уметничке докторске студије завршила је на Факултету драмских уметности у Београду. Пише прозу, драмске текстове, поезију, сценарије за филмове и телевизијске форме. Добитница је више значајних награда. Запослена је као доцент на Катедри за Општу књижевност и театрологију на Филозофском факултету на Палама.

БОЈАНА СТОЈАНОВИЋ ПАНТОВИЋ, рођена 1960. у Београду. Дипломирала је 1983. на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрирала 1985. и докторирала 1992. године. Била је редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду, сада је у пензији. Пише књижевнотеоријске, теоријске и компаративне студије, критику, поезију и лирску прозу, преводи са словеначког и енглеског. Добитница је више награда. Објавила је 14 критичких и теоријско-компаратистичких књига, међу којима су: *Линија годира*, 1995; *Наслеђе сумајџраизма – њоейичке фиџуре у срјском њесниџиџву деведесейих*, 1998; *Срјски експресиионизам*, 1999; *Срјске џрозаџе – аџиолоџија џесама у џрози*, 2001; *Морфолоџија експресиионистичке џрозе*, 2003; *Раскрџћа меџафоре*, 2004; *Неболосџиво – џанорама срјској џесниџиџва краја ХХ века*, 2006; *Побуна џроџив средиџиџа – нови џрилози о модерној срјској књижевностии*, 2006; *Расџиони модернизма – уџоредна чиџања срјске књижевностии*, 2011; *Песма у џрози или џрозаџа*, 2012; *Чисџи облик експџазе – стџудије и есеје о срјском џесниџиџву*, 2019. Поезија и лирска проза: *Бескрајна*, 2005; *Заручџици ваџре – џесме у џрози*, 2008; *Исијавање*, 2009; *Лекџије о смрџи*, 2013; *У обручу*, 2017; *Повреда белине*, 2021; *Низ кичму џодина – изабране и нове џесме*, 2022. Приредила више антологија, књига и зборника.

ДАРКО ТУШЕВЉАКОВИЋ, рођен 1978. у Зеници, БиХ. Писац, преводилац и уредник, од 2002. објављује прозу у земљи и региону. До сада је објавио пет романа: *Сенка наше жеље*, 2010; *Јаз*, 2016; *Јеџермајсџер*, 2019; *Узвишеносџи*, 2021; *Кароџа*, 2025. и три збирке прича: *Људске вибраџије*, 2013; *Накнадне исџине*, 2017; *Ханџар за снове*, 2022. Добитник је више књижевних награда, а дела су му преведена на многе европске језике. Живи и ради у Београду.

ЕНЕС ХАЛИЛОВИЋ, рођен 1977. у Новом Пазару. Приповедач, романсијер, драмски писац, песник, новинар, економиста и правник. Основвао је књижевни часопис *Sent* и веб-часопис *Eckermann*. Књиге песама: *Средње слово*, 1995; *Блудни џарџи*, 2000; *Лисџови на води*, 2007; *Песме из болесџи и здравља*, 2011; *Ломача* (избор), 2012; *Зџгови*, 2014; *Банџлагеш*, 2019; *Секвоја*, 2022. Збирке приповедака: *Поџомџи одџијених џросаџа*, 2004; *Кайџларне џојаве*, 2006; *Чудна књиџа*, 2017; *Каменорезачки занайџи* (избор), 2025. Дrame: *In vivo*, 2004; *Кемей*, 2009; *Земља*, 2022. Романи: *Еџ о води*, 2012; *Ако дуџо џледаџи у џонор*, 2016; *Људи без џрובהа*, 2020; *Бекос*, 2025. Добитник је више књижевних награда и превођен је на многе светске језике. Редовни је члан Словенске академије наука и уметности (Варна, Бугарска) и члан Међународне академије етике ИАЕ (Чандигар, Индија).

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Дипломирао, магистрирао и докторирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета Универзитета у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и књи-

жевну критику. Књиге песама: *Мракови, рује*, 1992; *Намешћеник*, 1994; *Мајична књиџа*, 2007; *Албум раних сћихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајету – наивне ђесме*, 2013; *Тиска – ђесме и ђонеки зајис*, 2015; *Меко језџро – ђесме с ђрајџеђом ђричком*, 2016; *Појрављам усјомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из мајичне књиџе*, 2019; *Рођен као змај – ђесме деџје и нимало наивне*, 2019; *Защћићна маска*, 2020; *Лик са Лимеса*, 2020; *Две хиљаде двадесетџа*, 2021; *Присујни ђрађани: у сјомен краљевачких жрџава рајџа 1941–1945*, 2021; *Измешћеник*, 2023; *Лекције из ђамђења – окџобар у Крајујевицу*, 2024; *Појкровље*, 2025; *Цар Урош од ђојкровља*, 2026. Романи: *Род ораха*, 2022; *Крајки сјојеви*, 2026. Књиге есеја и критика: *Сћвари овдациње*, 1998; *Песничке сћвари*, 1999; *Последње и ђрво*, 2003; *С обе сћране*, 2006; *Лејџо и цијџаи – ђоезија и ђоејика Јована Хрисћића*, 2008; *Песма од ђочейка*, 2009; *Раичковић – ђеснички развој и ђоејичко окружење*, 2011; *Мајични ђросџор*, 2012; *Пуј ка усјравној земљи – модерна срјска ђоезија и ђена кулџурна самосвесћ*, 2016; *Момо ђражи Кайора – ђроблем иденџићейџа у Кайоровој ђрози*, 2016; *Преко века – из срјске ђоезије XX и XXI сјолеђа*, 2017; *Лица једнине*, 2018; *Знаци расјознавања – ђрилози за саморазумевање срјске књижевносћи*, 2020; *Лични ђрилози – о срјској књижевносћи и неким кулџурним ђијањима*, 2023. Приредио више књига.

ХРИСТОС ХАРТОМАЦИДИС (грч. Χρῆστος Χαρτοματσίδης), рођен 1954. у граду Казанлук у Бугарској, у породици грчких политичких емиграната. Познати је грчко-бугарски књижевник, драмски писац, преводилац и лекар. Његов рад повезује две балканске културе и књижевности, а препознат је и награђиван широм региона, укључујући и учешће на међународним манифестацијама у Србији и региону. Одрастао је у Софији и завршио студије медицине на Медицинском факултету. Године 1980. репатриран је у Грчку и наставио се у граду Комотини, где је радио као начелник лабораторије за микробиологију и биохемију у Окружној болници. Пише и објављује дела и на грчком и на бугарском језику. Његов опус обухвата романе, збирке приповедака, драме и поезију. Члан је Савеза бугарских писаца и два грчка удружења књижевника. Најзначајнији романи и збирке приповедака: *И џо сам ја (И џова сџм аз)*, 1990; *Гиџарисћџа у џаверни (Киџарисћџ в џаверна)*, 1996, *Аванџуре Бренџаса (Прикљученија на Бренџас)*, 2001; *Сеђања једне хейџере (Сјомениџе на една хейџера)*, 2009; *Празник је нејде друђе (Празникџџ е някџде друђе)*, 2011; *Свејџо дејџе (Свяџџџџо дејџе)*, 2015; *Хелџа и Хелена (Hellga и Hellena)*, 2022; *Краљ ђаниџалона и друђе ђриче (Царџџ на ђаниџалониџе и друји разкази)*, 2026. Аутор је и запажених позоришних комада, међу којима се издвајају драме *Лиља (Лиља)*, 2015. и *Ноћне море целџџа Сансона (Кошмарџџе на џалача Сансон)*, 2009, које су успешно постављане на позорницама у Бугарској и Грчкој. Добитник је више награда и признања. (В. Х.)

БЕРА ХОРВАТ, рођена 1954. у Смедереву. Историчар уметности, магистрала је на Катедри за историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Радила је у образовању и култури, бави се уредничким и приређивачким радом. Пише (на српском и руском језику) поезију, прозу, есеје, огледе, књижевну и ликовну критику, преводи с руског, енглеског, пољског и бугарског. Аутор је и преводилац преко тридесет књига. Члан је Словенске академије књижевности и уметности, Бугарска, Удружења књижевника и Удружења књижевних преводилаца Србије. Добитник је више националних и иностраних признања и награда за поезију и преводилаштво. Живи и ради у Београду.

АЛЕКСАНДРА ЧЕБАШЕК НЕШКОВИЋ, рођена 1995. у Косовској Митровици. Завршила је основне, мастер и докторске студије српског језика и књижевности (дисертација „Холокауст у српској (пост)модернистичкој књижевности“, 2026) на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, где је запослена као истраживач-сарадник у Центру за проучавања језика и књижевности. Пише есеје, студије и књижевну критику. Предмет тренутног научног интересовања јој је српска књижевност модернизма и постмодернизма, савремене књижевне теорије, као и психолошки аспекти књижевности.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ